

IOAN SLAVICI

MOARA CU NOROC

Adaptare
Vlad Popa

Lectură ușoară în limba română

ROMANIAN EASY READERS

ARTEMIRA

C

Ioan Slavici

MOARA
CU NOROC

Adaptare
Vlad Popa

2020
Artemira Publishing

ARTEMIRA

C

ROMANIAN EASY READERS

LECTURĂ UȘOARĂ ÎN LIMBA ROMÂNĂ

A - Începător **B** - Mediu **C** - Avansat

Romanian Easy Readers - Lectură ușoară în limba română este o serie de opere clasice românești în limbaj simplu, pe trei niveluri, adaptate pentru o lectură ușoară. Cărțile sunt scrise într-o manieră ce respectă stilul original, redând astfel atmosfera creată de autor. Acestea se adresează atât celor care studiază limba română ca limbă străină, cât și celor cărora nivelul de complexitate al limbajului din opera originală le este mai puțin accesibil. Cărțile sunt potrivite, de asemenea, pentru uz didactic.

© 2020 Artemira Publishing
www.artemira.eu

Adaptarea: Vlad Popa
Redactor: Florin Dimulescu

ISBN: 978-606-94827-4-2

Ioan Slavici

Ioan Slavici (1848-1925) este unul dintre cei mai importanți autori români. A scris piese de teatru, nuvele și romane. Cele mai cunoscute opere ale sale sunt romanul *Mara* (1906) și nuvelele *Moara cu Noroc* (1881) și *Pădureanca* (1884). Prin lucrările sale, a căutat să descrie satul și lumea românească cât mai aproape de adevăr. Criticul George Călinescu îl numește un „instrument de cunoaștere excelent al mediului rural.”

Pe lângă activitatea sa de scriitor, Ioan Slavici a lucrat și ca jurnalist. A fost redactor al editurii *Timpul* din București și a fondat ziarul *Tribuna* din Sibiu. De-a lungul vieții sale, a fost închis de cinci ori sub bănuiele de spionaj și activism politic.

Ioan Slavici rămâne o figură remarcabilă în literatura românească, fiind unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai realismului literar românesc.

I

— Omul să fie mulțumit cu sărăcia sa, *căci*, dacă e vorba, nu bogăția, ci liniștea *colibei* tale te face fericit. Dar voi să faceți cum vreți. Dumnezeu să vă ajute. Eu sunt acum bătrână, și fiindcă am avut multe bucurii în viață, nu înțeleg nemulțumirile celor tineri. Mă tem ca nu cumva să pierd norocul pe care îl am și să vină la sfârșitul vieții mele *amărăciunea* de care îmi e frică. Mi-e greu *să-mi părăsesc* coliba în care locuiesc. Dar mă cuprinde un fel de teamă când mă gândesc să rămân singură în ea. Ana pare prea tânără, prea *așezată*, și-mi vine să râd când mi-o imaginez *cârciumăriță*.

— Rămânem aici, răspunse Ghiță. O să repar în continuare cizmele oamenilor. O să stăm în curtea casei la soare, eu privind la Ana, Ana la mine și amândoi la copilaș. Asta e liniștea colibei.

— Nu vă spun ce să faceți, spuse soacra *așezată*. Dacă voi vă duceți la Moară, am să vin cu voi. O să vin cu toată dragostea unei mame care vrea să își ajute copiii.

— Atunci să nu mai *irosim* timpul. Mă duc să vorbesc

---

căci: pentru că, deoarece

colibă, *f*: casă mică și sărăcăcioasă; (aici) casă

amărăciune, *f*: tristețe, supărare

a părăsi: a pleca dintr-un loc fără a se mai întoarce

așezat: (aici) liniștit, calm

cârciumăriță, *f*: femeie care are grijă de cârciumă și lucrează acolo;

cârciumă, *f*: local unde se consumă băuturi alcoolice, uneori și mâncare

a irosi: (d. timp) a pierde, a risipi; a petrece timpul fără folos

cu *arendașul*. De la *Sfântul Gheorghe*, *cârciuma* de la Moara cu Noroc este a noastră.

— Să fie cu noroc! spuse bătrâna.

Întrebări

1. Ce este mai important decât bogăția pentru bătrână?
2. Când plănuiește familia să se mute?
3. Ce îl face pe Ghiță să își schimbe părerea despre plecare?

---

arendaș, m: persoană care ia pământ cu împrumut de la alții pentru a-l lucra

Sfântul Gheorghe: (aici) sărbătoare creștină în ziua de 23 aprilie

II

De la *Ineu*, drumul continuă printre păduri și peste câmpuri. La dreapta și la stânga se văd satele așezate prin colțurile văilor. Timp de o oră și jumătate drumul e bun. Vine apoi un deal, pe care îl urci, și după ce ai coborât iar, trebuie să faci pauză. Trebuie să dai apă calului și să aștepți să se odihnească. Mai departe locurile sunt rele.

Aici în vale e Moara cu Noroc.

Oamenii se bucură când o văd din vârful dealului. Ea îi arată *drumețului* că a scăpat norocos din locurile rele. Dacă merge spre ele, la Moară poate să găsească sau să aștepte alți oameni, ca să nu plece singur mai departe.

Fiindcă aici se opresc toți, Moara s-a transformat în cârciumă și loc de *adăpost*. Mai ales pentru cel care călătorește noaptea. În cele din urmă, arendașul *a zidit* cârciuma la un loc mai potrivit, puțin mai departe. Moara a rămas părăsită.

Cinci cruci stau înaintea morii: două de piatră, trei din lemn de stejar. Sunt pictate cu *icoane* sfinte. Ele spun că locul este *binecuvântat*. Acolo unde vezi o asemenea cruce, știi că cineva a găsit o bucurie sau a scăpat de pericol.

Ineu: oraș din vestul României, între Oradea și Arad

drumeț, *m*: călător, om care călătorește

adăpost, *m*: loc sigur

a zidi: (aici) a construi

icoană, *f*: pictură cu personajele importante din religia ortodoxă

binecuvântat: sfânt, protejat de Dumnezeu

A fost și mai bine când noul cârciumar a ajuns cu soția și cu soacra lui. Ei *primeau* oamenii de pe drum ca pe niște prieteni vechi și buni. După doar câteva luni, drumeții nu mai ziceau că *o să facă popas* la Moara cu Noroc. Ziceau că se vor opri la Ghiță. Toată lumea știa cine e Ghiță și că acolo în vale nu mai era Moara cu Noroc. Era cârciuma lui Ghiță.

Patru zile pe săptămână, de marți seara până sâmbătă, cârciuma era mereu plină. Toți se opreau acolo, și toți cumpărau câte ceva.

Sâmbătă seara, locul *se deșerta*. Ghiță, Ana și bătrâna numărau banii. Ghiță și Ana aveau acum doi copii. Bătrâna era fericită pentru că avea un *ginere* harnic, o fată norocoasă, doi nepoți *sprinteni*, și *câștigau bine*.

Duminică dimineața, Ghiță avea grijă de cal, iar bătrâna mergea la biserică. Înainte să plece, mereu voia să vadă dacă toate sunt în ordine. *Grajdul*, cârciuma și locul din fața ei trebuiau curățate de sâmbătă. Duminica de vreme, bunica lua copiii, verifica dacă s-a făcut tot și pleca la biserică.

Moara cu Noroc era un loc *pustiu*. Dacă te uitai împrejur, la dreapta și la stânga, vedeai drumul spre deal. La vale, de-a lungul râului până la câmpie, e doar iarbă și

---

a primi: (aici) a oferi mâncare și loc de dormit peste noapte; a adăposti
a face popas: a se opri din drum pentru a face pauză

a se deșerta: (aici) a se goli

ginere, m: soțul fiicei

sprinten: plin de energie, vioi

a câștiga bine: a câștiga bani mulți muncind

grajd, m: clădire unde se țin animalele

pustiu: (aici) fără oameni

mărăcini. La deal, valea se face îngustă. Lângă râu, se întind două șiruri de salcie și de răchită. Pe culmea dealului, dinspre Ineu, se poate vedea uneori marginea unei păduri de stejar. La dreapta stau *rămășițele* unei alte păduri: *bușteni*, rădăcini ieșite din pământ și, sus în vârf, un trunchi înalt, pe jumătate ars, cu crengile uscate. Aici se adună corbii ce vin de la câmpie. Departe, după dealuri, se vede turnul bisericii din Fundureni.

Când rămâne singur cu Ana și copiii, Ghiță privește împrejurul său și se bucură de frumusețea locului. Inima îi bate puternic când Ana i se aruncă cu dragoste în brațe. Ana era tânără, frumoasă, sprintenă și blândă. El era înalt și puternic. O *sălta* ca pe o pană. Doar noaptea, când bătea vântul, locul îi părea lui Ghiță pustiu și străin.

Întrebări

1. De unde vine numele de Moara cu Noroc?
2. Când își numără de obicei familia banii?
3. Care sunt așezările care se învecinează cu Moara?

---

mărăcin, *m*: plantă cu spini, măceș

rămășiță, *f*: ce a mai rămas din ceva, parte din ceva

buștean, *m*: partea fără crengi dintr-un copac tăiat

a sălta: (aici) a ridica

III

Luncile sunt pline de *turme* de porci. Iar unde sunt multe *turme*, trebuie să fie și mulți *păștori*. Printre *porcari* sunt și oameni buni, dar și oameni mai răi.

O turmă nu poate fi prea mare, așa că *turmele* sunt mici dar multe. Fiecare are *păstorul* ei care este ajutat de alți băieți. Există multe familii de *păștori* în acele locuri. Toate sunt în grija „*sămădăului*”, *porcar* și el, dar om bogat. El plătește *grăsunii* pierduți sau pe cei furați. Merge mereu să vadă *turmele* de porci și știe pe toată lumea bună și pe toată lumea rea.

La cârciuma lui Ghiță vin des *porcari*. Sunt bărbați înalți și puternici, dar nu fac niciodată probleme și plătesc de fiecare dată.

Într-o zi au venit la cârciumă trei *porcari*. „Nu cred că sunt oameni buni”, gândi Ghiță uitându-se la ei. L-au întrebat pe *cârciumar* dacă nu a fost *sămădăul* acolo. S-au oprit, au băut mult și au plecat.

— Nu au plătit, a zis bătrâna încurcată.

— Nu e nicio problemă. *M-am înțelese* eu cu *dânșii*.

---

luncă, f: loc înverzit de pe lângă o apă curgătoare

turmă, f: grup mare de animale

păstor, m: om care are grijă de o turmă de animale

porcar, m: păstor de porci

grăsun, m: om sau animal gras; (aici) porc

a se înțelege: (aici) a fi de acord cu cineva despre ceva

dânsul, dansa: (pl. *dânșii, dânsule*) formă mai respectuoasă pentru el, ea

ROMANIAN EASY READERS este o serie de opere clasice românești în limbaj simplu, pe trei niveluri, adaptate pentru o lectură ușoară. Cărțile sunt scrise într-o manieră ce respectă stilul original, redând astfel atmosfera creată de autor. Acestea se adresează atât celor care studiază limba română ca limbă străină, cât și celor cărora nivelul de complexitate al limbajului din opera originală le este mai puțin accesibil. Cărțile sunt potrivite, de asemenea, pentru uz didactic.

A Nivel începător

B Nivel mediu

C Nivel avansat

IOAN
SLAVICI

MOARA CU NOROC

Moara cu Noroc este o nuvelă scrisă în 1880 de Ioan Slavici.

Liniștea lui Ghiță și a soției sale, Ana, dispare după ce se mută cu familia la Moara cu Noroc pentru a câștiga mai mulți bani. Ghiță începe să lucreze cu Lică, un supraveghetor de porcari nu foarte cinstit, și începe să aibă probleme din ce în ce mai mari cu legea. Lăcomia lui și dorința de a se îmbogăți îl înstrăinează față de soția sa și ajunge să fie de nerecunoscut.

Familia lui suferă, iar cei din jur îl consideră un om din ce în ce mai stricat. Conflictele familiale, lăcomia și societatea românească de la sfârșitul secolului al nouăsprezecelea se reflectă în text într-un fel unic prin stilul specific al autorului.

ARTEMISRA

ISBN 978-606-94827-4-2

9 786069 482742